

</>

**AQUÍ
DINS! />**

MANUAL D'ACOMPANYAMENT

*PER DESCOBRIR I CONÈIXER
CAMINS VIUS // CURS 2021-22/>*

< Índex />

PRESENTACIÓ	[4]
(BLOC 1) ESCOLA BRESSOL / EI3 I EI5	[6]
MONTSE ROIG / BLINK MAGIC	
MA COMPAGNIE / LA SERPILLÈRE DE MONSIEUR MUTT	
(BLOC 2) 2N DE PRIMÀRIA	[11]
CONDEGALÍ B.L. / DIT DIT	
MADUIXA TEATRE / LÚ	
(BLOC 3) 4T I 5È DE PRIMÀRIA	[16]
MACARENA RECUERDA / AY, YA	
XIMO ABADÍA/CLARA MANYÓS/ XESCA SALVÀ / FRANK	
JOSÉ ANTONIO PORTILLO / BIBLIOTECA DE CORDES I NUSOS	
EQUIP TÈCNIC L'ARTESÀ / BACSTEIX	
(BLOC 4) 1R I 3R D'ESO	[25]
VIDAL&CASADO / TRANSMISSIONS	
JOSÉ ANTONIO PORTILLO / CAMINS ORGÀNICS	
(BLOC 5) BATXILLERAT ESCÈNIC I EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA	[30]
DAVID ESPINOSA / CONFERÈNCIA ESPECTACULAR	
LEAMOK / LÁZARO	
I A MÉS A MÉS...	[35]

< PRESENTACIÓ />

< /ENSENYAR A MIRAR >

>/ Viure en l'era de la tecnologia suposa una transformació en la manera d'enfocar i d'entendre les coses, un canvi radical de la percepció de la realitat. Podem aprendre a mirar? Podem ampliar l'horitzó de la nostra mirada? Educar és ensenyar a mirar i cultivar la mirada atenta. Treballar el respecte. Des del Teatre L'Artesà hem construït una nova manera de mirar les arts i no només de mirar, sinó de viure-les. L'aposta és decidida per una vivència activa de les arts.

>/ Les arts vives i l'educació trobem en el cos la seva principal i més important matèria prima. Sense cos no hi ha creació possible, ni tampoc manera d'aprendre i conèixer. Els nostres cossos, siguem més o menys conscients, formen una realitat compartida i aquesta és la que ens dona la possibilitat de trobar-nos, de col·laborar, de desitjar col·lectivament i aprendre entre totes.

>/ **Camins Vius** ens eleva la mirada. Ens presenta les arts en la seva globalitat per tal d'apropar-nos a allò desconegut i capacitar-nos ens continguts i competències molt heterogènies. Formar per transformar. En ciència sempre és així. En les interfases és on succeeixen els fenòmens més interessants. En l'encreuament entre el fet artístic, la creació i l'educació és on fem despertar aquesta mirada atenta i l'atenció activa, activem l'observació, tan necessària per créixer i construir una millor ciutadania.

[..]

[..]

>/ Diferents artistes, diferents disciplines. Diferents processos, diferents mirades. La diversitat és la norma en la programació que us presentem per aquest curs. I no ens podem oblidar que el més important és el recorregut, el camí que fem juntes. Com a espectadores o com a protagonistes. Com acompanyants o com a participants.

>/ **Camins Vius** és una iniciativa que fuig dels convencionalismes del consum cultural per apropar a tota la comunitat educativa una manera de sentir, de veure i viure el fet cultural des de l'experiència, des dels afectes.

>/ Les propostes educatives que us presentem volen ser un espai de trobada i col·laboració entre mestres i artistes. Ara el que ens toca és desenvolupar condicions que ens permetin compartir temps i espai i que ens ajudin a fer coses juntes. I per a això els nostres cossos són els aliats perfectes.

>/La ciutat del Prat de Llobregat és un exemple de treball conjunt entre els àmbits d'educació i cultura. Convençuts de la seva força transformadora, Camins Vius es desplega des de l'escola Bressol fins a Batxillerat, en diferents parades i formats. Volem que ens acompanyeu i descobriu amb nosaltres les noves propostes que de ben segur ens sorprendran a totes.

</>

BLOC #1

ESCOLA BRESSOL
EI3 / EI5

</>

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de **SITUAR-NOS**. Quan som petites i fa poc que hem arribat a aquest món, tot el que ens envolta és una invitació a explorar, provar i descobrir. L'entorn és una font immediata d'informació i també d'aprenentatge. Per això, del que es tracta en aquest bloc és de situar-se, d'ocupar el lloc que desitja cadascuna i, des d'allà, descobrir els entorns en què vivim.

< MONTSE ROIG ; BLINK MAGIC />

< CURS /> ;
ESCOLA BRESSOL;
EDUCACIÓ INFANTIL 3;

</ QUI ÉS MONTSE ROIG?

>/ Montse Roig és una ballarina que ja ha passejat per les escoles de la nostra ciutat apropant la dansa als més menuts com a llenguatge d'expressió i com una manera d'obrir la consciència de les pròpies emocions i les dels altres. Ens ha convidat en diferents ocasions a passejar per un camí cap a la llibertat, cap a la descoberta del propi moviment, cap a la creativitat i cap a la il·lusió

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22...>

</ QUÈ FA?

>/ Montse Roig ens presenta *Blink Magic*. El joc, sempre present en les seves propostes, se'ns presenta aquesta vegada a partir d'un recorregut que ens convertirà en autèntics experts en màgia. Treballarem la capacitat de sorpresa i buscarem la màgia sense ser mags. On la descobrirem? Cadascú en les seves coses, en aquelles que ens conviden a viatjar i fer volar la imaginació i altres, la descobrirem en la seva quotidianitat, en els objectes més propers sense ni tan sols tancar els ulls. Monte Roig ens convida a jugar a través de diferents accions i fer valer els nostres sentiments com a motor per a viure i compartir aventures màgiques.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem recollir en una capsula 3 objectes que per a nosaltres són màgics. Són màgics per diferents motius: pels seus poders de transformació i habilitats inimaginables (pedres que pinten, cordills que han viatjat per diferents països, plomes voladores...) o per la seva capacitat d'explicar històries amagades, reals o imaginades. I si escoltem aquests objectes màgics? Què ens dirien? I si els olorem? On ens farien viatjar? Despertar els sentits a partir d'un objecte quotidià pot ser un joc divertit. Podem donar una nova vida a tot allò que molt sovint ens passa desapercebut a la mirada. Creem noves històries i fem volar la imaginació sense cap limitació.

[] Has jugat alguna vegada a mirar els núvols i descobrir allò que amaguen les seves formes?

[] Has passejat per la platja recollint objectes "màgics"?

[] Alguna vegada t'has atrevit a pintar amb els ulls tancats sense por a sortir dels marges?

< MA COMPAGNIE ; LA SERPILLÈRE DE MONSIEUR MUTT />

< CURS /> ;
EDUCACIÓ INFANTIL 5;

DEL
21 AL 24
DE FEBRER

</ QUI ÉS EL SENYOR MUTT?

>/ El senyor Mutt és un ballarí que sempre ha estat interessat en el món de l'art. Li agrada tant que no pot evitar de veure reflectit a la seva vida quotidiana el que ha après als llibres o ha vist als museus. Gairebé sense adonar-se'n, troba en les coses que l'envolten un motiu per imaginar i recordar els objectes d'art que tant li agraden.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÉ FA?

>/ El senyor Mutt viu aventures gairebé sense sortir de casa. Un pal de fregar es pot convertir en el principi d'un viatge que ni ell mateix sap on el durà. Quan parem atenció als objectes quotidians que ens acompanyen a casa, tenim l'oportunitat de descobrir cossos, relacions i personalitats que segurament en el nostre dia a dia passaven desapercebuts. El senyor Mutt es dedica a descobrir el costat artístic (que sovint roman ocult) d'algunes de les coses de la vida en què sovint no ens fixem perquè sempre hi han sigut, acompanyant les nostres vides

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

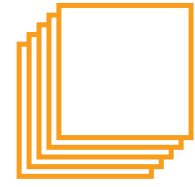
>/ Podem buscar-nos un manual d'història de l'art i dedicar una estona a mirar les reproduccions d'obres que hi figurin. Si per un moment deixem de banda el text, podrem dedicar-nos a viatjar lliurement per les imatges, guiades només pel nostre interès pel que mostren les reproduccions. Després d'haver-nos capbussat plenament en les obres d'art, estarem a punt per tornar a les nostres vides quotidianes, però potser la nostra mirada haurà canviat una mica. És possible que, en els objectes que ens envolten en el dia a dia, trobem oportunitats d'imaginar històries i situacions que vagin més enllà del seu ús habitual. És possible que, de sobte, descobrim en el pal de fregar un gest que ens faci veure algú a qui li passen coses en indrets imaginats.

[] Tens fàcil accés a llibres d'art amb bones reproduccions d'obres?

[] Et permetes mirar només les imatges d'un llibre sense llegir el text que les acompanya?

[] Com et relaciones amb els objectes que t'envolten? Els dones mai un ús diferent d'aquell pel qual van ser creats?

[] A la teva vida quotidiana, hi ha cap moment en què pensis en els objectes que t'envolten més enllà de la seva aparença més superficial?

BLOC #2

2N DE PRIMÀRIA

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de **BALLAR**. Una de les coses més meravelloses que podem fer amb els nostres cossos és ballar. Quan ballem, a més de passar una bona estona, es desperten en nosaltres capacitats especials de conèixer. En moure el cos per pur plaer, la lògica i el llenguatge donen pas a la intuïció i la inspiració. Així, a través del moviment que estimula el goig, els nostres cossos aprenen de manera directa fent que l'experiència precedeixi al coneixement més formal.

< CONDEGALÍ B.L. ; DIT DIT />

< CURS /> ;
2N DE PRIMÀRIA

DEL 25
D'OCTUBRE
AL 3 DE
NOVEMBRE

</ QUI SÓN CONDEGALÍ B.L.?

>/ CONDEGALÍ B.L. apareix quan Aimar Pérez Galí i Jaime Conde-Salazar fan coses juntes. Totes dues es coneixen des de fa molt de temps i, per sobre de tot, són amigues. Per això, de vegades és inevitable que comencin a tramatar plans, projectes i obres que els permeten explorar nous llocs i situacions en què poden continuar alimentant l'afecte íntim que es tenen. Juntes van iniciar fa uns quants anys un camí de recerca dedicada al tacte i a la pell com a òrgan de producció de coneixement. I això les ha dutes a crear obres en què el fet de tocar i el de tocar-se són el principi per entendre.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÈ FAN?

>/ Posen en joc els seus cossos i, en aquesta ocasió, s'han llançat a explorar els moviments que el llenguatge i l'aritmètica produeixen en el seu cos. Com sempre, es tracta de fer un viatge a través de la pell. Fent el simple gest de posar en contacte un cos amb l'altre, van descobrint els indrets on tenen lloc les paraules i els números en els seus propis cossos. D'aquesta manera, només escoltant i fent el que diuen i produeixen les paraules i els números, es deixen endur per paisatges i formes que, al final, acaben esdevenint aventures força particulars.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ En primer lloc, podem celebrar que tenim un cos i reconèixer que, per a nosaltres, ara, és una font de coneixement molt valuosa. Tot el que podem arribar a conèixer depèn dels nostres cossos i, per tant, com més experiències directes tinguem, més possibilitats tindrem de conèixer les coses del món. També podem parar especial atenció a la informació que rebem a través de la pell. Més enllà del que diguin els ulls, quan toquem podem obtenir una informació específica i particular de tot allò que ens envolta. La pell és l'òrgan més gran del nostre cos i l'únic que ens permet percebre les informacions que venen de totes les direccions possibles. Així, traslladant l'atenció a la nostra pell, podem descobrir un univers perceptiu que sovint passa desapercbut rere l'hegemonia visual pròpia de la cultura contemporània.

[] De quin material estan fets els teus llenços preferits?

[] En quins contextos et permetes entrar en contacte amb altres cossos?

[] Quin paper té el tacte en la teva pràctica pedagògica?

[] Quins objectes ets capaç de reconèixer només tocant-los?

[] Quins cossos ets capaç de reconèixer només tocant-los?

< MADUIXA TEATRE ; LÚ />

< CURS /> ;
2N DE PRIMÀRIA;

</ QUI ÉS MADUIXA TEATRE?

>/ Maduixa Teatre és una companyia de dansa. Hi ha artistes que per fer realitat les seves obres necessiten construir equips i estructures empresarials que aglutinen el treball de moltes persones. En aquests casos, l'artista no ho fa tot, sinó que compta amb altres professionals especialitzats que s'ocupen de dur a terme les tasques concretes necessàries perquè un espectacle tiri endavant. Així doncs, una companyia com Maduixa Teatre, a més de comptar amb una direcció artística, també compta amb productores, coreògrafes, mànager, intèrprets, etc.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÈ FA?

>/ Maduixa Teatre produeix espectacles. Un espectacle sol tenir lloc en un teatre, tot i que de vegades també pot tenir lloc al carrer o en altres llocs adaptats per acollir-hi una representació d'aquest tipus. En un espectacle de dansa, la il·luminació artificial, la música, els cossos que es mouen i els relats s'uneixen i formen un tot que és el que denominem obra. En aquest cas, el títol de l'espectacle és la paraula xinesa *LÙ*, que vol dir més o menys «camí». Així, l'obra ens mostra el camí que fan les dues intèrprets per una successió d'escenes que ens conviden a imaginar situacions, emocions i històries.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem anar al teatre a passar una estona agradable. Tot està pensat i preparat perquè puguem gaudir mentre assistim a l'espectacle. La vida no sempre és fàcil i no sempre abunden les ocasions en què algú ens fa passar una bona estona. Per tant, és millor aprofitar aquesta oportunitat i deixar-nos endur pel que se'ns ofereix.

[] Quan es donen a l'aula moments per gaudir sense cap altra finalitat que el gaudi en si mateix?

[] Quines activitats duus a terme en què les tasques es divideixen per produir alguna cosa en comú?

[] En què s'assembla un procés d'aprenentatge a recórrer un camí?

</>

BLOC #3

4T I 5È DE PRIMÀRIA

</>

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va d'EXPLORAR ELS LÍMITS. Quan s'imposen, els límits restringeixen la nostra capacitat d'acció i la nostra llibertat, i fàcilment poden donar lloc a formes d'opressió i violència. No obstant això, quan són triats i buscats a propòsit, els límits poden ser una font sorprenent de llibertat. Els límits compartits conscientment tenen el poder de crear acords, de facilitar la trobada, de generar espais comuns i, sobretot, d'alimentar la imaginació col·lectiva. Per això és molt important explorar els límits tant els imposats com els triats: és molt possible que a l'altre costat d'allò permès apareguin formes inesperades de coneixement capaces de plantejar altres condicions per a la realitat (potser més convenientes que les imposades).

< MACARENA RECUERDA ; AY, YA />

< CURS /> ;
4T DE PRIMÀRIA ;

DEL
4 AL 29
D'ABRIL

</ QUI ÉS MACARENA RECUERDA?

>/ Podem intuir qui és una persona observant les coses que ha fet al llarg de la seva vida. Macarena Recuerda ha creat una sèrie d'obres que poden repassar-se com una llista de dalt a baix. Això ja ens ofereix una bona pista de qui és ella: «artista visual i ballarina». En el seu camí, ha trobat altres artistes amb qui ha col·laborat i tirat endavant les seves cerques personals. Així, si ens fixem en els projectes en què ha participat i les amigues amb qui ha col·laborat, podem veure que Macarena Recuerda ha anat recorrent un peculiar camí en què objectes, espais i paraules li han servit per construir i fer aparèixer diferents cossos, llocs i relats

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÈ FA?

>/ Macarena Recuerda ens proposa que juguem juntes. Es tracta, literalment, de crear. És a dir, de produir coses, cossos, llocs, etc. que abans no existien. O que com a mínim no existien com a realitats físiques: potser els teníem a la memòria, potser ens rondaven la imaginació, però abans que ens poséssim mans a la feina, no hi havia res del que farem aparèixer. Per construir necessitarem, en primer lloc, els nostres cossos i els de les persones que ens acompanyin en el joc. Portant, posant, ajustant, ajuntant, separant, etc. anirem descobrint llocs, criatures i cossos. Finalment, les paraules revelaran el seu poder gairebé màgic de transformar-ho tot i de fer aparèixer realitats possibles i segurament també inesperades.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem jugar. Sovint la pràctica artística s'assembla molt al joc lliure. Per descomptat, sempre s'ha de donar espai a la diversió i l'acció despreocupada, però sobretot, tant en el joc com en l'art, hi ha un propòsit fonamental d'arribar a entendre una realitat mitjançant l'especulació i l'exploració de possibilitats reals o imaginàries. Així doncs, el joc és una eina sempre útil a través de la qual podem ampliar les nostres habilitats per imaginar el que és possible i entendre el que és present passant-ho molt bé.

[] En quines situacions em puc dedicar completament i lliurement a dur a terme una tasca?

[] Quins espais d'acció lliure necessito en la meva pràctica pedagògica?

[] Com em relaciono amb el poder que té el llenguatge per transformar o crear realitats?

[] Quines dinàmiques socials canvien quan juguem a l'escola?

<
XIMO ABADÍA
CLARA MANYÓS
XESCA SALVÀ ;
FRANK />

< CURS /> ;
4T DE PRIMÀRIA ;

15 DE
FEBRER

</ XIMO ABADÍA / CLARA MANYÓS /
XESCA SALVÀ?>

>/ Són tres artistes que fan coses diferents. En Ximo dibuixa i escriu. La Clara dirigeix i actua. I la Xesca projecta i construeix. Entre totes tres, han creat l'obra *FRANK*, en la qual conflueixen tots els seus talents. Encara que després de veure l'obra puguem extreure les nostres pròpies conclusions sobre qui ha fet què, en realitat el repte que han afrontat juntes consisteix més aviat en què totes les aportacions i mirades formin un tot coherent. Per assolir aquest objectiu, s'han deixat influir i inspirar les unes en les altres; és a dir, han col·laborat.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÈ FAN?

>/ Expliquen qui era Francisco Franco i en què consisteix el franquisme. No es tracta, però, de fer-ne un retrat biogràfic ni de crear un relat històric. Es tracta més aviat de sintetitzar les lògiques, els mecanismes i les misèries del dictador i de la seva dictadura per mostrar-les amb claredat a les espectadores. Per fer-ho, han inventat el personatge FRANK, que és una mena de capgròs que ens endinsa en un espai fantàstic en què els símbols serveixen per fer un retrat brillant d'un dels moments més foscos i tristos de la nostra història recent.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem buscar-nos un manual d'història convencional i triar el personatge que ens faci més ràbia. El relat oficial de la història està farcit de noms d'homes que han fet coses horribles, per tant no serà difícil. Un cop hàgim trobat el nostre «mal amic», podem començar a fer recerca sobre la seva personalitat, els seus fets, el seu aspecte, etc. Amb tota aquesta informació podem transformar aquest personatge històric en un dibuix que el representi com un malvat de còmic. I a partir d'aquí, podem deixar volar la imaginació lliurement.

[] Quina relació tens amb el franquisme i amb la figura de Francisco Franco?

[] Quins altres personatges històrics posaries al seu costat?

[] Hi ha algun personatge de còmic que et recordi algun personatge històric real?

[] Què té a veure el franquisme amb la idea d'ampliar l'aeroport del Prat?

< JOSÉ ANTONIO PORTILLO ; BIBLIOTECA DE CORDES I NUSOS />

< CURS /> ;
5È DE PRIMÀRIA ;

DEL 24
DE GENER
A L'1 DE
FEBRER

</ QUI ÉS JOSÉ ANTONIO PORTILLO?

>/ José Antonio Portillo és un artista que fa moltes coses diferents. A través de l'escriptura, el teatre, les arts plàstiques i la pedagogia, es dedica a explicar històries i a acompanyar altres persones perquè n'expliquin. Per fer-ho, ha dut a terme diferents projectes en què es convidava participants i espectadors a emprendre el seu propi camí a través del llenguatge, la literatura i, sobretot, a través de la narració com una manera de conèixer el que ens envolta i també de conèixer-nos a nosaltres mateixos.

</ QUÈ FA?

>/ Ha construït un dispositiu que té forma circular. Des de fora només veiem una superfície llisa de fusta i les escletxes per les quals s'escola la llum entre tauló i tauló. Però quan s'obre la porta i podem entrar a dins, descobrim que les parets són plenes de prestatges que, al seu torn, són plenes de coses lligades amb cordes. Totes aquestes coses són allà esperant que les descobrim.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem prendre's temps per descobrir el que conté aquest dispositiu misteriós. Podem permetre'ns no tenir pressa a entendre el que se'ns ofereix i posar els nostres cossos en acció. Sovint, en el dia a dia, amb les presses, ens apropem a la realitat d'una manera força superficial i ens limitem a lliscar per l'aparença del món. Però si ens donem temps per observar i escoltar, és possible que descobrim aspectes de la realitat que ens envolta que havíem passat per alt o ignorat. N'hi ha prou a passar una estona al costat d'algué o d'alguna cosa perquè els nusos que lliguen la seva història es comencin a afluir i comencin a aflorar.

[] Quan em permeto aturar-me i deixar passar el temps sense tenir cap pantalla al davant?

[] Quines històries m'expliquen els objectes que m'envolten en el dia a dia?

[] Quins tresors guardo? Quina història tenen?

<
EQUIP TÈCNIC
L'ARTESÀ ;
BACSTEIX
/>

< CURS /> ;
5È DE PRIMÀRIA;

DEL 30 DE
MAIG AL 10
DE JUNY

</ QUI ÉS L'EQUIP TÈCNIC?

>/ Són el grup de persones que fan funcionar el teatre. Un teatre és una màquina molt complexa que requereix els coneixements especialitzats i la feina de moltes persones. A banda dels actors, ballarins i músics que solem veure en escena, hi ha molts altres professionals que fan possible que puguem veure i sentir el que hi apareix. En una representació teatral, l'equip tècnic és tan necessari com l'artístic.

</ QUÈ FA?

>/ En primer lloc, l'equip tècnic prepara el teatre perquè hi pugui tenir lloc la presentació d'una obra. Són els encarregats de construir i activar la màquina teatral perquè pugui passar tot el que ha de passar en cada obra. Per aconseguir-ho, construeixen i instal·len escenografies, equips de llum i de so, equips d'efectes especials, etc. La seva tasca, però, no acaba aquí: durant la funció, l'equip tècnic també «actua», també segueix un text i executa coreografies amb els aparells i ginys escènics. Encara que no el veiem, sempre que un teatre està funcionant, al darrere hi ha l'equip tècnic ajudant a fer realitat cada obra.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ La propera vegada que anem a un teatre, ens fixarem en les persones que hi treballen i en la tasca que duen a terme. No només pararem atenció al que surti en escena, sinó que a més intentarem endevinar d'on venen les llums, d'on surt el so, com apareixen i desapareixen escenografies i objectes, etc. Tot i que és possible que la màgia i el misteri del teatre pateixin una mica quan observem la màquina teatral, per un cop està bé centrar l'atenció en tot allò en què se suposa que no hem de centrar l'atenció durant la funció.

[] En quines situacions et permetes desviar l'atenció del punt de vista establert per percebre coses suposadament secundàries o sense interès?

[] Ets conscient de totes les persones que treballen perquè tu puguis dur la teva samarreta preferida?

[] Quants oficis es practiquen lluny de la mirada pública?

</>

BLOC #4

1R I 3R D'ESO ;

</>

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va d'EXPLICAR HISTÒRIES. Necessitem narrar gairebé tant com necessitem menjar, descansar o estimar-nos. En el relat descobrim qui som, qui són els altres i qui som quan estem totes juntes. A més, però, quan expliquem històries, podem projectar-nos en el temps i en l'espai més enllà de les nostres vides: en tenim prou que algú recordi un relat i el repeteixi en un altre lloc en un moment diferent. Per això, segurament, la capacitat d'explicar històries és una de les facultats que més clarament ens identifica com a éssers humans.

< VIDAL&CASADO ; TRANSMISSIONS />

< CURS /> ;
1R I 3R D'ESO ;

11 I 13
DE GENER

</ QUI SÓN VIDAL&CASADO?

>/ Abans d'arribar al teatre, la dansa succeeix al carrer, en els llocs de diversió, en les reunions familiars, etc. Per això podem pensar que l'origen íntim de la dansa rau, en realitat, en els cossos que ballen a l'espai públic. Guille Vidal Ribas i Javier Casado coneixen bé el món del teatre i de la dansa teatral. Però també han mantingut una estreta relació amb el ball que succeeix al carrer, amb les formes que denominem danses urbanes. Això els ha permès desenvolupar una mirada molt particular en què la dansa teatral i la cultura urbana lligada a l'espai públic dialoguen fluidament. Per això, Guille Vidal Ribas i Javier Casado són capaços d'oferir una visió que expandeix els límits del que és estrictament teatral i ens mostren altres espais i altres maneres més lligades, potser, a la vida quotidiana.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 ...>

</ QUÈ FAN?

>/ Vidal&Casado ens expliquen el que saben sobre el que es balla al carrer, sobre la manera com la cultura urbana contemporània ha donat lloc a formes de ball que avui són part del nostre dia a dia i sobre la manera com la dansa també forma part del que som com a societat. Per fer-ho, recorren a les paraules i parlen sobre història, art, moviments urbans i cultura, però sobretot se serveixen del seu propi cos i parlen de ball ballant. Perquè la dansa és una cosa que li passa al cos i, sovint, perquè entenguem una cosa, n'hi ha prou amb deixar que el cos s'expressi.

</ QUÈ PODEM FER NOSOTRES?

>/ Podem escoltar. Una conferència sempre és una oportunitat per practicar l'escolta. Però en aquesta ocasió, a més d'escoltar amb les orelles, podem intentar escoltar amb la resta del cos i observar com tot el que ens estan explicant apel·la el nostre cos en concret. També podem observar com a partir de diferents maneres de transmissió arribem a la comprensió. D'aquesta manera, podem veure com el relat en primera persona ens ajuda a crear una narrativa gràcies a la qual aconseguim adquirir coneixements molt diversos.

>/ És molt possible que detectem uns determinats impulsos, uns determinades ganes de posar-nos a ballar, una determinada pulsio de moure i moure'ns. Aquesta espurna és un tresor i val la pena que la conservem, perquè possiblement molt aviat tindrem l'oportunitat de deixar que aquest impuls de ballar s'apoderi, encara que sigui temporalment, del nostre cos.

[] Quina va ser la darrera vegada que vas ballar amb altra gent?

[] Què li passa al teu cos quan balles?

[] Com es modifica la teva atenció quan balles?

[] Quins coneixements es transmeten millor quan el cos està en moviment?

< JOSÉ ANTONIO PORTILLO ; CAMINS ORGÀNICS />

< CURS /> ;
3R D'ESO
BATXILLERAT ESCÈNIC
I EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA ;

</ QUI ÉS JOSÉ ANTONIO PORTILLO?

>/ José Antonio Portillo és un artista que fa moltes coses diferents. A través de l'escriptura, el teatre, les arts plàstiques i la pedagogia, es dedica a explicar històries i a acompanyar altres persones perquè n'expliquin. Per fer-ho, ha dut a terme diferents projectes en què es convidava participants i espectadors a emprendre el seu propi camí a través del llenguatge, la literatura i, sobretot, a través de la narració com una manera de conèixer el que ens envolta i també de conèixer-nos a nosaltres mateixos.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 . . >

</ QUÈ FA?

>/ En aquesta ocasió, ens proposa observar els nostres camins quotidians, els trajectes que fem cada dia i que, de manera més o menys conscient, integrem com a part de la realitat a partir de la qual entenem i ens relacionem amb el món. A més a més, ens convida a parar atenció a les ombres que trobem quan caminem. Una ombra pot ser l'inici d'un relat, el principi d'un pensament o el detonador d'un poema. Del que es tracta és de compartir la mirada particular de cada participant i deixar que la poesia, la filosofia o la narració revelin dimensions o aspectes inesperats de la nostra realitat quotidiana.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Amb José Antonio Portillo podem aprendre formes d'activar la nostra mirada poètica. Després, ja a casa, podem provar d'incorporar a la nostra vida quotidiana aquestes formes poètiques d'apropar-nos al món. No es tracta de viure permanentment en un núvol d'inspiració (o potser sí...), sinó més aviat de fer-nos conscients del potencial poètic del que vivim en el nostre dia a dia. Potser, quan estiguem habituades a reconèixer al voltant nostre ocasions de deixar anar la imaginació, gosarem emprendre el nostre propi camí poètic i, sobretot, a compartir-lo.

- Hi ha cap camí o trajecte que facis cada dia? T'agrada fer-lo?
- Camines regularment?
- Recordes els pensaments i sentiments que et venen mentre camines?

BLOC #5

BATXILLERAT ESCÈNIC
I EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA

;

DE QUÈ VA AQUEST BLOC?

>/ Aquest bloc va de **CRÉIXER**. Durant el període de les nostres vides que passem vinculades a l'escola, els nostres cossos creixen, es despleguen i es transformen d'una manera increïble. Per exemple , en un període de temps molt curt, el cos ple de força vital pot redoblar les seves dimensions diverses vegades. Però evidentment, el creixement no és només una qüestió física. Quan arribem als últims anys escolars i ja no hi ha qui pari el desenvolupament, es fa evident per primera vegada una cosa òbvia: ja no som les mateixes que abans, ha canviat el nostre cos i amb ell el nostre punt de vista, el nostre desig, etc. És així que créixer té tant a veure amb el meravellós desplegament de la vida en el cos com també, i sobretot, amb fer-nos conscients del moviment de transformació íntima i constant que comporta el propi fet d'estar vives.

< DAVID ESPINOSA ; CONFERÈNCIA ESPECTACULAR />

< CURS /> ;
BATXILLERAT ESCÈNIC ;

</ QUI ÉS DAVID ESPINOSA?>

>/ La formació d'un artista no sempre segueix una línia recta i clara. Sovint, les biografies dels artistes tracen camins sinuosos que de vegades es bifurquen, es desvien i fins i tot arriben a perdre's. Aquests camins, a vegades sorprenents i inesperats, són necessaris per poder arribar a desenvolupar una pràctica artística concreta, perquè el trajecte, per més inexplicable que ens pugui semblar, és el que ens permet de trobar allò que, en definitiva, volem explicar, fer i oferir. El camí de David Espinosa ha travessat molts llocs diferents. Va aprendre l'ofici d'actor a l'ESAD de València, però més endavant la col·laboració amb altres artistes i la participació en projectes artístics de naturalesa molt diversa li van permetre d'aprendre i experimentar maneres de fer teatre no convencionals. Aquest camí va desembocar en una pràctica molt particular que juga constantment amb la distància, l'escala i la mida, i que ha aconseguit oferir-nos un punt de vista certament peculiar sobre el món i sobre el teatre en si.

AQUÍ DINS!

</ CAMINS VIUS / CURS 2021-22 . . >

</ QUÈ FA?

>/ Quan anem al teatre a veure una obra convencional, estem acostumats a asseure'ns a la butaca i, des d'allà, a mirar cap endavant per veure tot allò que altres cossos de la mateixa mida que el nostre fan pujar a escena. Però què passaria si, de sobte, els nostres cossos creixessin i es fessin molt més grans que els dels actors i fins i tot que el mateix teatre? Què passaria si, a més, deixéssim de veure l'escenari de manera frontal i comencéssim a mirar-lo des de dalt? Perquè això és el que fa David Espinosa: ens convida a abandonar el punt de vista frontal del teatre tradicional i ens ofereix un punt de vista diferent des del qual, sorprenentment, podem veure molt més.

>/ En lloc d'un teatre amb dimensions reals, David Espinosa fa servir una taula, una superfície horitzontal sobre la qual passen coses. I en lloc d'actors, ballarins o *performers* de la mateixa mida que la nostra i de carn i ossos, fa servir objectes, joguines, coses de la vida quotidiana que, un cop entren en acció, esdevenen cossos vius que ens fan veure i imaginar situacions, indrets, persones i temps diferents. Així, gràcies a aquest punt de vista desplaçat i particular, podem tenir una experiència concreta de l'acció de mirar amb distància i jugar amb una escala irreal però que ens permet veure el món amb una amplitud i un abast força inusuals.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Com més distància prenem a l'hora d'observar una realitat, més espai i més temps abasta la nostra mirada. Per exemple, quan mirem un estel al cel, veiem tot l'espai que va des del nostre cos fins al seu, i també contemplem

tot el temps que implica aquesta distància. Evidentment, quan ens separem d'una cosa, perdem el detall que en percebem quan hi estem molt a prop. Per contra, la distància ens ofereix una amplitud des de la qual és possible posar en relació fenòmens i realitats que, de prop, ni tan sols sabem que existien. Per això, un dispositiu com el que ens ofereix Espinosa pot inspirar-nos per explorar maneres de mirar lluny i, a partir d'aquí, imaginar i construir possibles narracions que expliquin o exposin diferents realitats que han estat observades. Ens hi pot ajudar com a exemple la història, ja que ens demostra que, col·locant-nos en un punt de vista distant, podem construir relats que connecten fets aïllats en el temps i l'espai.

En aquest sentit, un manual d'història, per exemple, no deixa de ser un dispositiu que, a través d'un relat, ens permet traslladar-nos a llocs i moments que són lluny nostre. Fer-nos conscients de la posició des de la qual mirem i de la manera com això modifica i condiciona el que podem arribar a entendre i aprendre és una tasca que pot ressonar amb la proposta de David Espinosa.

[] Des de quin punt de vista observem un fenomen, una qüestió o un tema?

[] Com seria la història si l'haguéssim d'explicar en primera persona?

[] Què podem aprendre del gènere autobiogràfic a l'hora de narrar els fets del passat?

[] Quan llegim el llibre d'història, qui explica el relat? De qui és la veu que relata el que va passar quan nosaltres no hi érem?

[] Des de quants punts de vista diferents podem observar i reflexionar sobre un fenomen o fet?

<
LEAMOK ;
LÁZARO
/>

< **CURS** /> ;
EDUCACIÓ POSTOBLIGATÒRIA ;

</ **QUI SÓN LEAMOK?**

>/ Junes, Sofía Zaragoza i Roberto Hoyo són LEAMOK. Tot i que s'han passat la vida aprenent coses pel món, estan al principi de la seva carrera artística. De moment només han creat una obra, però n'han tingut prou per rebre el reconeixement d'algunes institucions teatrals estatals, cosa que els ha permès mostrar el seu treball en molts indrets del país.

AQUÍ DINS!

</ **CAMINS VIUS / CURS 2021-22** ...>

</ QUÈ FAN?

>/ Han començat amb una aproximació a un text clàssic de la literatura espanyola com és *El Lazarillo de Tormes*. Han passat gairebé cinc-cents anys des de la publicació de la novel·la, i així i tot avui dia la història que s'hi explica continua ressonant. Ells ho han sabut veure i han agafat el text original com una invitació a endinsar-se en el món d'en Lázaro sense renunciar a les formes de la cultura urbana contemporània. Així doncs, han sabut rescatar aquest text de l'embalsament arqueològic que inevitablement imposa la història i han convertit el relat imprès als llibres en una cosa que passa aquí i ara, entre els cossos que compartim temps i espai.

</ QUÈ PODEM FER NOSALTRES?

>/ Podem enfilem el camí de tornada i, després d'haver passat una estona amb en Lázaro escoltant la seva història, podem buscar a la biblioteca el text antic per tornar-lo a llegir. Aquestes dues experiències ens serviran de matèria primera per fer el nostre propi procés d'actualització de l'obra. A partir del que hàgim entès o viscut, podem tornar a explicar la història d'en Lázaro a altres persones fent servir llenguatges i mitjans d'expressió propis del nostre temps.

[] Pots imaginar la història d'en Lázaro com una sèrie de Netflix?

[] Trobes alguna semblança entre les coses que li passen a en Lázaro i les que et passen a tu?

[] Quines altres històries antigues t'ajuden a aprendre coses d'avui?

[] Has llegit algun llibre en què t'hagis identificat amb el protagonista?

< I A MÉS A MÉS...

/>

>/ La comunitat educativa és sense cap mena de dubte el destí final de tots aquests Camins Vius que transcorren per les diferents propostes artístiques. Uns camins amb parades ben diverses i adequats a cada etapa educativa. A més a més de tota aquesta oferta, com a municipi també participem en diferents "Projectes pilot" que situen pràctiques d'investigació artística dins de les aules. Processos liderats per diferents artistes que enriqueixen la creació de noves metodologies pedagògiques.

>/ PROJECTES PILOT:

>/ Pedro Sepúlveda i el projecte *L'ESCOLA PREGUNTA*, una metodologia pràctica que entra a l'aula de forma transversal per repensar l'acció de preguntar

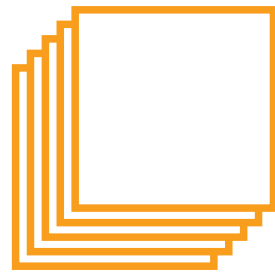
>/ *PEDAGOGÍAS INVISIBLES* i un laboratori d'acompanyament per a professors de primària per treballar la percepció a l'aula a través de projectes artístics.

>/ Els *PERCEPTÒMETRES* amb Silvina Martínez. Una eina de joc per recollir el sentir dels nostres alumnes en les seves pràctiques artístiques.

>/ *GENERACIÓ Z* amb Irene Garcia/Asun Soriano. Un laboratori d'emocions amb la dansa com a connector i catalitzador.

>/ I el projecte *COS I MOVIMENT* amb L'Escola d'Arts en Viu. És una proposta d'acompanyament per mestres d'Escola Bressol en la seva pràctica diària a l'aula.

SI VOLS SABER MÉS NO DUBTIS EN CONTACTAR AMB NOSALTRES:
MEDIACIÓ ARTÍSTICA: MARIA DONOSO
Email: donosos@elprat.cat

<
CAMINS VIUS //
CURS 2021-22
/>